

Ja kuitenkin, kunhan ihmiset sen vaan huomaisivat, eivät vallankumoukset synny kiihoituksesta ja vehkeilystä. Venäjällä vallankumous epäonnistui joka kerta kun se oli edeltäpäin järjestetty. Kun se vihdoinkin onnistui, niin olikin se ayiden ja seurausten synnyttämä samalla, hetkellä, jolloin nykyiset johtajat olivat maanpaossa neljällä maanpallon kullalla.

Alexinski sanoo teoksessaan "Modern Russia": "Älä hae vallankumouksen syytä vallankumouksellisten huolellisesta kiihoituksesta tai hallitsijain ja heidän neuvonantajien kehnoudesta, mutta vissien voimien jyvistä ja äänettömästä toiminnasta, joka johdattaa uudet yhteiskunnalliset luokat historialliselle näyttämölle." On hyödyttömiä tuhlaa vihaa näitä voimia kohtaan tahi nimittää niitä Leniniksi ja Trotskyksi, kun todellisuudessa se on kehityksen ja muutoksen laki, joka ilmaisee itsensä visseissä paikoissa maailmassa."

(Sosialistisessa aikakauslehdessä, Sapius II.)

Pikapiirtoja Neuvosto-Venäjältä

Lausuntovapautta ei sorretta. — Lastenhuolto. — Puna-armeija. (erikoisuutinen.)

Nuden monien silminnäkiäin kuvasten joukossa, joita viime aikoina on saatu kuulla Moskovian kongresseista palanneilta tovereiltamme, siittää saada paikkansa myös seuraava ruotsalaisen toverin, Göran Palm, esitys näkemistään ja kuulemistaan neuvostotasavallassa.

Ensimmäinen kysymys mikä hänelle kotimaahansa palattuun tehtiin koski puhevapautta Venäjällä. Porvarilehdet samoinkuin oikeistososialistisetkin lehdet nimittäin ovat tienneet väittää, että ajatusvapaus olisi Venäjällä tykkäänän tukahutettu.

— Mikään ei tunnu minusta epätoimenmukaisemmalta, vastasi toveri Palm. Lienee tosin totta, ettei kaikenkarvaisten vastavallankumouksellisten sallita vehkeillä neuvostovallan turvallisuutta vastaan. Lienee totta, että rangaistaan jopa ankarasti sellaisia koplia, jotka sabotaasilla atentaateilla y. m. pyrkivät tekemään lopun kommunistisesta järjestyksestä. Mutta mikään ei estä ketä tahansa lausumasta ajatustaan, ja tässä suhteessa nauttivat kaikki, niin kommunistit kuin ei-kommunistitkin, samaa oikeutta. Monta kertaa olin tilaisuudessa kuulemaan, kun eräät venäläiset avoimesti selittivät olevansa neuvostovallan vastustajia. Selittivät, että nykyinen hallitus oli kelvoton, samalla kun antoivat ymmärtää, että kaikista puolueista kokoonpantu hallitus se vasta olisi jotakin. Näinpä puistoissa välistä parikinsataa henkilöä kiivaassa väittelyssä neuvostojärjestelmän puolesta ja vastaan. Mutta vastavallankumouksen saarnaajat saivat vapaasti esiintyä ilman että viranomaiset puuttuivat asiaan. Eipä edes koetettu, kuten Tukholmassa ja monessa muussa Ruotsin kaupungeissa, provoseraata taikka hajottaa näitä kokouksia, vaan saivat ne jatkaa ja päättyä luonnollisella tavalla ilman niitä sääliskuja, joihin Ruotsissa ollaan totuttu.

Mitä teollisuuteen tuli, vakuutti toveri Palm sitä samaa kuin muutkin Venäjältä palanneet toverit: tehtaat olivat käynnissä mikäli raaka-ainepuute sen salli. Niinikään oli polttoaineiden hankinta järjestetty täysin suunnitelmallisesti.

Erikoisesti oli kongressimatkaillan

huomiota kinnittäneet lastensiirtolat. Ne olivat hänestä kauneinta mitä bolshevikit ovat aikaansaaneet.

— Lapsille annetaan parhain, lausui hän. He saavat mitä hellempää kohtelua ja kun on tilaisuudessa näkemään tyytyväisiä lastenkasvoja, jotka säteilevät reippautta ja elämishalua, niin ymmärtää vallankumouksen merkityksen tällä alalla.

Lunatsharskin lastenkodin, Lipan omisti ennen vallankumousta muudan Leonosov-niminen pääoman valas, jolla niinikään oli suuria naftalähteitä Bakussa. Lipan kaltainen parilähti oli tällöin hänen yksityiskäytösään, kun nyt sitä vastoin 46 lasta, 6 opettajaa, 1 lääkäri ja muu henkilökunta käyttävät sen valoisia saleja luodakseen tervettä ja voimakasta sukupolvea. Melkein kaikki nämä lapset olivat pietarilaisten tehtaalaiten, jotka olivat kaatuneet taistelussa vastavallankumouksellisia vastaan. Tällä saivat lapset koota uusia voimia, ja oppimäärää, minkä he saivat 2-kuukautisena oleskeluajana siellä, oli varsin silmiinpistävä. Kun katselin näitä auringonpaisteissa ja vedessä kylpeviä lapsia, kun kuulin heidän nuorilla mutta voimakkailla äänillään innostuneina laulavan kansainvälistä, syntyi minussa varma tunne siitä, ettei vastavallankumoukselliselta taholta koskaan kyettäisi tekemään tyhjäksi sitä perinpoijaista työtä minkä kommunistit ovat Venäjällä suorittaneet uhratessaan vaivansa ja huolensa nousevan sukupolven hyväksi, tarjoamalla sille aurinkoa, luontoa, taidetta ja tiedettä, valamalla siihen uskoa ja innostusta, millä tämä uusi sukupolvi varmaan on rakentava kommunistin internationaaleja entistä lujemmaksi.

— Entäs puna-armeija?

— Puna-armeija on ylväs rakennelma. Sen riveissä vallitsee kommunistinen tietoisuus ja voima. Se on suorittanut suurtekoja ja rauhallisissa toimissaan esiintyy se kaupungissa ja maaseudun väestökeseissä mitä parhaimman järjestyksen vartijana ja ylläpitäjänä. Kaikkialla tapaa punasotilaita. Useat näistä kykenevät käyttämään monta kieltä. Muukalaiset voivat turvallisesti kääntyä heidän puoleensa saaden aina täsmälliset vastaukset, neuvoja ja apua. Lisäksi osoittavat he omaavansa joustavan käytöstarvan. Niinpä eräässä komessa juhlassa eräässä ratsuväen koulussa, missä eri maiden edustajat pitivät puheita, selittivät puna-upseerit, vastatessaan vieraiden puheisiin, ettei Kolmatta Internationaalea koskaan voida tuhota.

Sitä menee takauksen puna-armeija, jonka sotilait ja päälliköt ovat yhtä valmiita uhraamaan sydänverensä kommunistin pyhän asian puolesta. — — —

Tällaisia valoisia terveisiä tuovat Ruotsin ja muiden maiden toverit mielenkiintoiselta matkaltaan kansikourain valtiosta, ja niiden nojalla voivat toverit kautta maailman päästä varmuuteen siitä, ettei neuvostovalta ole mikään Jeriko, minkä muurit maailmantaantumus apureineen voisaisella ulvonnallaan ja piirityksellään romahduttaa.

Millä asioilla ovat menshevikit

Menshevikipuolue syntyi samana päivänä ja samalla tunnilla, jolloin syntyi bolshevikipuolue. Se tapahtui 18 vuotta sitten — Venäjän työväen sosialidemokraattisessa puolueessa. Perussääntöjen vuoksi "yleiskokous" hajaantui kahteen osaan. Le-

nin puoluelaiset päävirkaillijoiden yrittelyä saada työväestö taipumaan valinnassa voittivat yhden äänen enemmistöllä Martev-Akselrodin puolueen.

Erimielisyys käsittelee kysymystä: millainen pitäisi olla puolueen perustus? Vähemmistö puoluelaiset puhuivat: ovet meidän puolueeseen pitäisi oleman mahdollisimman leveästi a-

voinna. Sen jäsenenä saisi olla jokainen ken tunnustaa puolueen ohjelman ja osoittaa sille myötätunisuuttansa.

Bolshevikit sanoivat: hyväksyä ohjelma ja osoittaa myötätuntoa ei ole riittävä. Tähän kun on niin moni valmis taipumaan, tässä ei ole kyseistä suurta vallankumouksellista rautuvasuutta. Vaan puolueen tulisi OHJATA työväestön taisteluja, ohjata sota porvaristoa ja yksinhalitusta vastaan. Ja tähän se kykenee vasta sitten, jos puolue tulee olemaan luja, che ja aivan kuin yhdestä valettu.

Siksiä — väittävät bolshevikit — jokainen ken haluaa kuulua puolueeseen ohjelman hyväksymisen ohella, täytyy vielä ottaa osaa "persoonalliseen toimintaan puolueen eräissä osastossa."

Toisin sanoen, olla toimiva aktiivinen puolueen jäsen.

Miten ilmenivät nämä erimielisyydet? Kas siten, että menshevikit merkitsivät puolueelle yhden ja bolshevikit toisen kysymyksen. Menshevikit sanoivat: on alkamassa porvarillinen vallankumous, jossa porvaristo tulee esittämään johtavan osan. Työväestön on kannatettava porvari puoluetta taistelussa tsaarivaltaa vastaan. Esittään omia luokka taloudellisia kysymyksiä, työlläisten olisi oltava mahdollisimman "pidätettyjä", et peljättyttäisi porvaristoa ja siten heittäisi sen reaktiasten leiriin. Työväestö ei saisi ajatella vallankumouksen johtoa — se on kokonaan porvaripuolueen asia. Työväenpuolueen olisi suhtauduttava porvareihin silloin, kun hallituksen kukistamis kysymys sitä vaatii.

Bolshevikit päättelivät toisin. Nouseva vallankumous tulee olemaan ei puhtaasti porvarillinen, vaan muuttumisen, siirtymisen vallankumouksen. Kaikessa tapauksessa: PORVARISTO EI TULE PELAAMAAN JOHTAVAA OSAA. Vallankumousliikettä täytyy työväenpuolueen johtaa. Nojautuen proletariaatin ja talonpoikaisten diktatorin Työväen puolueen itsensä on heitettävä tappava isku itsevaltiutta vastaan. Proletaari puolue tulee kykeneväksi sen tekemään siinä tapauksessa, jos se tulee olemaan tiivinä, lujana ja hyvin järjestettynä.

Maanalaista taistelua osastot eivät voi olla joukkotoiminnassa. Maanalaista osastot täytyvät olla kokoonpantu päätäväisistä, rohkeista ja kestävästä vallankumouksellisista. Tavoittavalla hetkellä sellainen puolue tulee kuljettamaan joukkoja peränsään ja tulee johtamaan taistelua.

Menshevikit syyttivät bolsheviikeja "ahdasmielisydestä" "kopla toiminnasta" "sektannisuudesta". Miksi? Siksi, etteivät he halunneet VAL-LANKUMOUKSELLISTA TAISTELU PUOLUETTA. Menshevikille oli puolue tarpeen vain, niin kuin jos sanoisimme PORVARISTON TUKEMISEKSI. Menshevikit ehdottivat työväestön luovuttamaan etusija porvareille ja tunnustamaan sen johdon.

2

Mitä oli menshevikien toiminta 18 vuoden ajalla? Se oli alituista

saada työväestö taipumaan porvariston johdon alle. Venäjällä vallankumous vain porvarillinen vallankumous, porvariston johdon alla. Kaikenlainen "edellä juokseminen" s. t. s. kaikenlainen työväen työnäin riippumatonta toimintaa vain pitämään mahdollisimman leveästi a-

Katsokaamme vallankumousta 1905, menshevikit vetivät proletariaattia porvariston "pukseerilla." He ovat proletariaatin ja talonpoikaisten diktatorista vastaan, vastaan aseellista taistelua. He ovat liberaalien yhteistoiminnan kannalla liberaalien, sosialistien ja demokraattien kanssa.

Lyhyeksi aikaa vuonna 1905 syyskuun, jolloin vallankumous myrskytettiin painostus oli ankara, menshevikit lähensivät bolsheviikeja. Mutta syntyi "reaktsia", (hyvien pyrintöjen vastustaminen, suom. huom.) ja menshevikit uudestaan syöksyvät porvariston syleilyyn.

Vuodet 1908—1914 kuluvat menshevikien leppymättömässä vihamielisyydessä vallankumouksellista maanalaista toimintaa vastaan. Vain puolue oli elänyt ikänsä loppuun, sen suhteen oli tehtävä loppu kertakaikkiaan. Eläkään uusi avonainen työväenpuolue, joka ei tule kosketamaan minkäänlaisia vallankumousasioita! Eläkään tsaarilaisten ministerien hyväksymä laki! Tähän aikaan bolshevikit nimittivät menshevikiksi likvidattoreita (kaikkien entisten sääntöjen ja siteiden tappajat). Stolipiniläiseksi työväenpuolueeksi.

Syntyy maailman sota. Menshevikipuolue silloin ryhtyy "isänmaan puolustamiseen" yhdessä tsaarivallan, yhdessä porvariston kanssa. Gvostjovit, Maslovit, Skobelevit, Potreeasovit yrittävät sitoa työväenluokan imperialistien ihmeitä tekemään koneistoon.

Helmikuun vallankumous — Menshevikit yhteydessä porvariston kanssa, liitossa kadettien ja Oktjabristien (Lokakuulaisten) kanssa, upseeriston ja junkkerien hellän osanotto toiminnassa. Menshevikit ja (eserit) koettavat hävittää bolshevikien puolueen, riisua aseen työväenluokalta, nöyryyttää se ja heittää porvariston jalkeen alle.

Lokakuun vallankumous — menshevikit barrikaadien tuolla puolen, menshevikit tsechoslovakien kanssa, kasakka kenraalin kanssa, menshevikit Koltshakin, Denikinin kanssa. Vuosina 1908—1912 se oli "Stolipiniläinen työväenpuolue." Vuosina 1917—20 se muuttui "Denikiniläiseksi työväenpuolueeksi." Niin kuin 18 vuotta sitten, niinkuin v. 1905 vallankumouksen aikana, niin samoin myös helmi ja lokakuun vallankumouksessa menshevikit vakuttivat, että valta voipi olla ainoastaan porvarillinen ja että he työskentelevät siihen olemaan porvaristolla. Eikä se ole ollenkaan panettelua, jos me kutsumme mensheviikeja porvariston lakeijoiksi, palvelijoiksi ja agenteiksi.

Vallankumous ruhjoi menshevikipuolueen osastojen toiminnan. Perustoinnasta on särjetty, pirstottu, ja uudestaan perustettu. Enemmän vallankumoukselliset elementit ovat menneet ja jättäneet osastonsa ja ovat liittyneet kommunistiseen puolueeseen. "Entisen suuruden" jäljet ovat jaettu eri ryhmiin ja kopliin, jotka kiehuu omassa mehussa kalvavat toisiaan. "Vasemmistolaiset" filosofeeravat ja huokaavat: kauheaa! "Oikeistolaiset" kannattavat so-